

רע"פ 5080/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5080/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע"פ 37211-04-20 מיום 24.6.2020 על ידי כב' השופטים יעל רז-לוי, ישראל פבלו אקסלרד ויעקב דנינו

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים י' רז-לוי, פ' אקסלרד, י' דנינו) מיום 24.6.2020 בע"פ 37211-04-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ע' חולתא) בת"פ 34560-11-17.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע בבית משפט השלום באשקלון לאחר ניהול הוכחות בכתב אישום שייחס לו ביצוע עבירת אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ועבירת תקיפת בת-זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. כמו כן, הורשע המבקש בעבירת אימים נוספת (להלן: עבירת האימים השנייה), בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי).

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.4.2017, היו המבקש והמתלוננת נשואים. בעקבות אירוע בו החליקה בתם הקטינה, המבקש צעק ואיים על המתלוננת בפגיעה בה. בסמוך לאחר מכן, תקף את המתלוננת בכך שאחז בידה ורצה להוציאה מהדלת ובהמשך לכך המשיך באיומים כלפיה. במהלך הדיון בבית משפט השלום, עלה כי חודש לפני האירוע המתואר לעיל, על רקע חשד המבקש כי המתלוננת בוגדת בו, איים המבקש על המתלוננת בכך שהביע בפניה תמיכה ברצח שאירע ביישוב מגדל בו אדם רצח את אשתו ושני ילדיו.

2. הרשעת המבקש על סמך עדות יחידה בעבירות אלימות במשפחה, התאפשרה לאחר שבית משפט השלום דקדק בעדות המתלוננת והעדיפה באופן מוחלט על פני עדות המבקש. עדות המתלוננת נמצאה סדורה ותיארה את הדברים כהווייתם מבלי להפריז וללא מוטיבציה להפליל את המבקש. מנגד, דחה בית המשפט את עדות המבקש שנמצאה בלתי מהימנה. עוד ציין בית המשפט כי: "התמונה שהתגלתה בפניי במהלך המשפט מותירה רושם **עז**, כי המעשים בהם מורשע המבקש במסגרת הכרעת הדין היום הם קצה הקרחון במערכת היחסים הזוגית העגומה שהמתלוננת הייתה כלואה בה".

3. ביום 12.2.2020 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש והשית עליו את העונשים הבאים: ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות; מאסרים מותנים; ופיצוי למתלוננת בסך 2,500 ש"ח.

4. ביום 4.6.2020 דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש על הכרעת הדין וקבע כי במקרה דנא לא מתקיים אחד מהחריגים המצדיקים את התערבותה של ערכאת הערעור, מקום בו טענות המבקש ביחס להרשעה בעבירת האיומים מופנות כנגד ממצאי עובדה ומהימנות; נדחתה טענת המבקש לפיה האירוע בגינו הורשע בעבירת התקיפה הוא בגדר זוטי דברים; הרשעת המבקש בעבירת האיומים בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, התבססה על התרשמות בית משפט השלום מעדותה של המתלוננת ולאחר שקבע כי מתקיימים יסודות העבירה. גם הערעור על חומרת העונש נדחה ונקבע כי מתחם הענישה הינו הולם והעונש שהושת על המבקש ראוי בנסיבות בהינתן חומרת וריבוי המעשים והיעדר לקיחת האחריות מצד המבקש.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין של בית המשפט המחוזי ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשה שלפניי שב ומסיג המבקש כנגד קביעות עובדה ומהימנות שנקבעו בבית משפט השלום, בהן לא התערב בית המשפט המחוזי. לשיטתו, לא היה מקום להרשיעו על סמך עדותה היחידה של המתלוננת שביקשה להפלילו וכי לא הובאותוספות ראיות שיתמכו בעדותה כנדרש. כל זאת נטען ביתר שאת ביחס לעבירת האיומים השנייה שלא הייתה כלולה בכתב האישום. בנוסף, ביקש כי אורה על מינוי סניגור ציבורי לייצגו בהליך דנן.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ונספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

עמוד 2

כידוע, הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים; או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020)). עניינו של המבקש אינו כזה. הבקשה שלפניי ממוקדת כולה בעניינו הפרטני של המבקש והיא כוללת טענות חוזרות נגד קביעות עובדה ומהימנות, שנקבעו על ידי בית משפט השלום ובהן לא התערב בית המשפט המחוזי, שכידוע ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהם אלא במקרים חריגים, כל שכן ב"גלגול שלישי" (רע"פ 9090/18 עודה מ' מדינת ישראל, בפסקה 5(3.1.2019)). ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הדרוש, אציין כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. אכן, הרשעת המבקש התבססה על עדותה היחידה של המתלוננת, קורבן העבירה, אולם בית המשפט שהיה ער לכך "הזהיר עצמו" כמתבקש וקיבל את עדותה במלואה לאחר שזו הותירה רושם חיובי. בית המשפט המחוזי בחן טענה זו ודחה אותה לגופה. לא מצאתי כל שגגה בקביעותיהן של הערכאות קמא, בית משפט זה כבר פסק כי השופט היושב בדין מוסמך ליתן אמון בעדות יחידה של קורבן העבירה ולהרשיע על פיה גם בהיעדר תוספת ראייתית (ע"פ 2780/90 קצירו נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (31.12.1990)).

8. בשולי הדברים אציין כי לאור עמדת הסניגוריה הציבורית כפי שהובאה בבקשתו של המבקש, לא מצאתי להיעתר לבקשת המבקש למינוי סניגור ציבורי. מדובר בבקשה ב"גלגול שלישי", כאשר המבקש היה מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית בשתי הערכאות קמא, וטענותיו בדבר הרשעתו על סמך עדותה היחידה של המתלוננת, הובאו לפני בית המשפט המחוזי בהרחבה באמצעות בא-כוחו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 24.6.2020.

ניתנה היום, ו' באב התש"ף (27.7.2020).

ש ו פ ט